

РЕШЕНИЕ

№ 857

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 24.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **4387** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Р. К. Б. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 4 от 11.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот идентификатор № 11884.5616.45 и на имотна граница между имот с идентификатори № 11884.5616.45 и имот с идентификатор № 11884.5616.358 във връзка с уточнение на жалбата направено със заявление на стр. 59 от делото.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като твърди, че при нанасянето на границата между собствения му имот идентификатор № 11884.5616.45 и имот идентификатор № 11884.5616.358, тъй като жалбоподателят е собственик на стар ПИ № 220, който се застъпва с имоти идентификатори № 11884.5616.358 и № 11884.5616.8, като част от неговия имот е нанесен като част от имот идентификатор № 11884.5616.358. Иска заповедта да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната със задължителни указания за поправка на грешката и промяна на кадастралната карта в тази връзка. Претендира разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед в оспорената част – законосъобразна. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Прави

възражение за прекомерност на уговорения адвокатски хонорар.

Заинтересованите страни Е. Б. и К. Б., К. С. и М. Р., всички редовно призовани, не се явяват и не се представляват в открито съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованите страни И. Ч., С. И. и М. И. в качеството им на наследници на Г. М. Б., лично се явява С. И. и от името на баща си и сестра си другите посочени тук заинтересовани страни, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят е съсобственик заедно със заинтересованите страни Е. и К. Б. по силата на представени по делото документи за собственост – нотариален акт № 68, том I, дело № 51 от 2000г. и удостоверения за наследници на недвижим имот – дворно място, цялото с площ 1754 кв.м., представляващо имот пл. № 45, за част от който е отреден парцел УПИ V – 45, кв. 30, съгласно действащия план на [населено място] и с площ по скица от 1020 кв.м. с неуредени сметки по регулация за 32 кв.м., ведно с паянтова жилищна сграда намираща се в мястото, като посоченият недвижим имот е отразен в новата кадастрална карта по оспорената заповед с идентификатори № 11884.5616.45.

Заинтересованите страни И. Ч., С. И. и М. И. в качеството им на наследници на Г. М. Б. са съсобственици по силата на представен по делото влезнала в сила заповед № РД – 09 – 102 от 06.03.2009г. на Кмета на СО – район „Н. Искър” и решение № Р029В от 11.03.2009г. на ОСЗ – „Нави Искър” на недвижим имот – нива от 2,004 дка, представляващ имот № 30025 от помощния план, изработен през 2005г. на [населено място]. Този имот е нанесен в одобрената с оспорената заповед кадастрална карта като имот с идентификатор № 11884.5616.358.

Със Заповед № РД – 16 – 29 от 07.07.2009г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Н. Искър”. По делото не са представени доказателства за това, че жалбоподателят в това производство е представила своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри. Представени са доказателства, че е подадено възражение срещу приетата кадастрална карта с вх. № 94 – 21457 – 409 от 25.07.2011г., с което е поискано имота на жалбоподателя да бъде нанесен съгласно имотната граница по нотариален акт. Не са представени доказателства това възражение да е било разгледано.

С протокол № КД – 10 – 21 – 63 от 09.12.2010г. е приета кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на СО – район „Н. Искър” и в частност за [населено място].

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета основна и допълнителна СТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност при направени съответни справки и при направен оглед на

място. От приетата СТЕ се установява, че имотът на жалбоподателя по нотариален акт съответства на стар имот ПИ № 220. Установява се обаче, че в регулационния и кадастрален план за местността имота на жалбоподателя така както е описан в нотариалния му акт с площ от 1 754 кв.м. и графична площ от 1 768 кв.м. никога не е нанасян, а именно стар ПИ № 220 никога не е нанасян. Установява се, че в кадастралния план е била нанесена само оградената част от имота, а именно тази съответстваща на имот пл. № 45. Установява се, че имота на заинтересованите страни с пл. № 358 е нанесен в кадастралния план след възстановяването му по реда на ЗСПЗЗ. Установява се, че спорната граница между имоти идентификатори № 11884.5616.45 и № 11884.5616.358 е нанесен в кадастралната карта съобразно границата от одобрения кадастрален план на местността между имоти пл. № 45 и № 358. От допълнителната СТЕ се установява, че имота на заинтересованите страни с № 30025 е нанесен в помощния план на местността по чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Установява се, че имот пл. № 30025 се застъпва със стар имот № 220. Установява се и че площта на ПИ № 220 е следвало да се изключи от помощния план, тъй като имота е представлявал дворно място от 1931г.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и при съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съгласно обаче чл. 43 ал. 1 т. 5 от ЗКИР „границите на поземлените имоти се установяват, както следва: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 82/21.10.2011г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в

кадастралната карта. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно при отразяване на границата на процесния имот пл. № 45 към имот пл. № 358 в съответствие с разпоредбата на чл. 14 от Наредбата № 3 е приложена разпоредбата на чл. 14 ал. 1 т. 3 и 4 от Наредбата. Това е така, тъй като от приетата по делото СТЕ се установи, че границата между посочените имоти е нанесена съобразно нанесената имотна граница в одобрения кадастрален и регулационен план за местността. Това е така и тъй като се установява, че границите на имот пл. № 45 са нанесени съобразно имотните граници на посочения имот и съобразно означените на място, оградени граници. Неоснователно е в тази връзка възражението на жалбоподателя, че имотът е следвало да се нанесе по границите посочени в нотариалния акт и по границите на стар имот ПИ № 220. това е така, тъй като посоченият имот не съществува в съществуващия и одобрен кадастрален план на местността. Това е така, тъй като от страна на жалбоподателя и наследодателите му е имало бездействие по отношение на нанасянето на имот ПИ № 220, такова нанасяне в действа кадастрален план липсва. Видно и от представения нотариален акт от 2000г. е нанесен в кадастралния план само частта от имота с площ от 1020 кв.м., отговаряща на имот пл. № 45, но не и останалата част от имота. За останалата част от имота ням първични кадастрални данни, поради бездействието на жалбоподателя.

На второ място неоснователно е възражението, че е следвало в кадастралната карта да бъде нанесен стар имот пл. № 220. Това е така, тъй като приоритетите по чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. и разпоредбите от ЗКИР разписват съобразно какви кадастрални данни и приоритети следва да се нанасят имотите в кадастралната карта. Видно от събраните по делото доказателства не съществуват данни нито в одобрен сега действащ кадастрален план, нито в сега действащ регулационен план, относно ПИ № 220. Неоснователно е и възражението, че имотът е нанесен неправилно, тъй като видно от приетата допълнителна СТЕ площта на имот ПИ 220 е следвало да бъде изключена от плана по чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Това е така, тъй като в конкретния случай планът по чл. 13а от ППЗСПЗЗ, а именно помощния план, е влезнал в сила още през 2005г., не е бил оспорен от жалбоподателя по повод това, че в него не е бил отразен ПИ № 220. В тази връзка съответно и административният орган е бил обвързан със задължение да се съобрази с вече приетия план. Това възражение обаче е и неотносимо към спора, тъй като нанасянето на имот идентификатор № 11884.5616.45 и границата му с имот идентификатор № 11884.5616.358 е направено съобразно приоритетите по чл. 14 ал. 1 т. 3 и 4 от Наредба № 3 от 2005г., а именно действащ одобрен кадастрален и регулационен план, които са приоритет с по – горна степен от другите планове по чл. 36 от ЗКИР, включително този по чл. 13 а от ППЗСПЗЗ, което е приоритет едва по т. 6 на чл. 14 от Наредбата.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че законосъобразно в одобрената с оспорената заповед кадастрална карта, са нанесени имоти идентификатори № 11884.5616.45 и № 11884.5616.358 и границата между тях, като нанасянето е съобразен с наличните и актуални кадастрални данни и със законовите приоритети.

Във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 4 от 11.01.2012г. на Изпълнителния Директор на АГКК), в оспорената ѝ част, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон.

Във връзка с изхода на спора настоящият състав намира за неоснователно искането на

жалбоподателя за присъждане на разноски, поради което същото не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. К. Б. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 4 от 11.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрено нанасянето в кадастралната карта на имот идентификатор № 11884.5616.45 и на имотна граница между имот с идентификатори № 11884.5616.45 и имот с идентификатор № 11884.5616.358.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: